

57. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel
TŘEŠŤSKÉ DIVADELNÍ JARO

22. 3. 2018 | cena 5 Kč

OKO 7

Dnes hrajeme
Drak pro princeznu

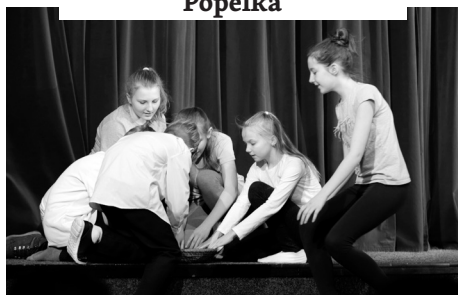
Dnes hrajeme
Jo, není to jednoduché

Včerejší představení
Popelka

Včerejší představení
Grönholmova metoda

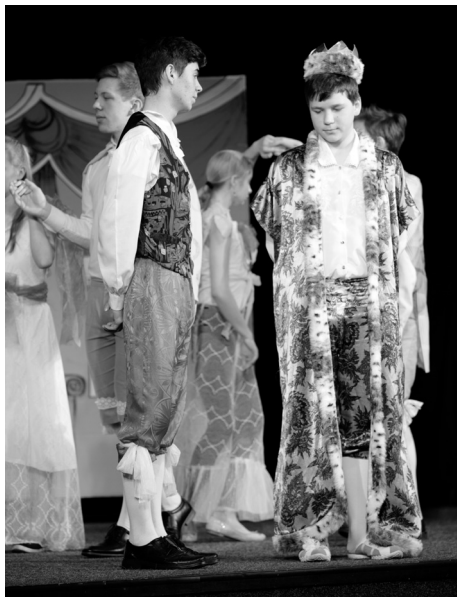

Popelka

Třeštíci při ZŠ Třešť

...jedno zrnko popela, jedno zrnko máku, Třeštíci hrají pohádku, tak pěkně od začátku!!!

Jak už je z nadpisu jasné, každému, kdo má rád pohádky, se nadšenci pro divadlo ze Základní školy v Třešti na letošním divadelním jaru rozhodli předvést pohádku Popelka. Po loňském úspěchu Lotranda a Zubejdy tak sáhli ke klasické osvědčené pohádce, kde do sebe všechno zapadá přesně podle pohádkových pravidel. Popelčin příběh je prastarý, ale nestárnoucí. Také v našem případě se hodné chudé děvče, které doma musí snášet ústrky od nevlastní matky a sester, za pomoci tří kouzelných oříšků a s podporou holoubků, zúčastní tří královských plesů. Svou krásou a skromností si získá náklonnost prince, ale zůstat nemůže. Ten se ji vydá hledat, ačkoliv netuší, kdo dívka je. Podaří se mu ji najít s pomocí střevíčku, který padne právě jen a jen Popelce. No, a nakonec je svatba.

Verzí Popelky existuje nepřeberné množství po celém světě. Třeštíci, ale velkou inspiraci našli doma, ve filmové, tehdy ještě černobílé verzi, Popelky z roku 1969 režisérky Vlasty Janečkové. A tak nás vypravěč (Milan Veselý) sytým hlasem písní seznámí s hodnou Popelkou (Zuzana Brabencová) hašteřivými a línými sestrami Dorotou (Sandra Marešová) a Kateřinou (Nela Špinarová), intrikářskou macechou (Vít Brabenc) a dobrákem otcem (Adam Pokorný). Poté samy postavy v krátkém jednání prozradí, jaké jsou jejich hlavní ctnosti a nectnosti. Trubač pak oznámí všem, že na zámku je princ Mojmír (Jiří Kříž), který hledá nevěstu. Ani tak sám nehledá, ale musí. Tatínek král mu to nařídil a tatínkové se přece po

Co na to diváci

- Popelka měla v oříšku krásné šaty a střevíčky. Líbilo se mi, jak jí holoubci pomáhali.
- Líbily se mi písničky. Hlavně, když zpívala Popelka a vypravěč.
- Moc se mi to líbilo. Hráli tam moji spolužáci.
- Hra Třeštíků mě opět potěšila. Oceňuji práci učitelů, živou hudbu a nádherné pěvecké výkony.

slouchají. Všechny dívky, ať už bohaté nebo chudé, mají šanci, stačí se jen zúčastnit tří zámeckých plesů. Dále už se s drobnými písňovými vsuvkami vypravěče vše odehraje. Princ, Popelka, hrách, popel, láska, střevíček a mlha přede mnou mlha za mnou, pohádky je konec.

Ač to zní všechno velmi jednoduše, Třeštica si dali velký úkol předvést velkolepou inscenaci, na které se podílí přes 30 herců. Na pomoc si vzali mnoho rozmanitých nápaditých kostýmů, naivní malované kulisy, spousty rekvizit, početný sbor dvořanů, vdavekchtivých krás, dlouhé romantické písně, hromadné nástupy tanečníků s pečlivě nacvičenými tanci, více či méně dramatické odchody a příchody, časté přestavby scény a jestli máte pocit, že je toho až až, tak je. Dokonce je toho tolik, že by s tím vším měl hodně starostí i velmi zkušený vyhraný soubor.

Přesto se celou dobu představení podařilo udržet pozornost i těch nejmenších diváků, kteří s napětím očekávali, jestli vše dobře dopadne. A dopadlo. Viděli jsme řadu velmi talentovaných mladých herců, kteří si dle svých možností poradili s textem i písni. Velmi oceňuji výkon Popelky a uvěřitelně vtipné výstupy pana krále (Štěpán Kubát). Viděli jsme prolínání divadla, které hrají děti se snahou předvést hru. Úmysl Mgr. Radany Kadlecové a Mgr. Luboše Vonky, kteří jsou vedoucími souboru, režiséry, kulisáky, kostyméry a hudebními aranžéry je zcela jistě čistý a je báječné a úctyhodné, že věnují svůj volný čas právě dětem. Úkol pedagoga, vedoucího souboru při práci s dětmi lačnými po divadle, je velmi obtížný. Ale věrme dětské fantazii, kreativě a jejich vidění světa. Nechme děti, ať si hrají.

Za porotu Alena Veliká

Grönholmova metoda

Divadelní spolek Jiří, Poděbrady

Divadelní hru katalánského autora Jordiho Galcerána Grönholmova metoda režisér inscenace a zároveň autor výpravy Ladislav Langer výraznou úpravou původního textu značně zestručnil. Připsal postavu personalistky, ale hlavně změnil závěr hry. Z nesmlouvavé kritiky systému neoliberálního novodobého kapitalismu, jehož součástí jsou i jeho oběti, posunul Ladislav Langer výpověď Galceránovy hry pouze k varovnému momentu: nezkoušejte trpělivost vykořisťovaných a zneužívaných, může se vám to vymstít – říká inscenace ve svém závěru, ve chvíli, kdy účastník výběrového řízení, původně samolibý a bezohledný člověk, sledující jen svůj vlastní cíl, zabíjí členku konkurzní komise, před kterou se on sám uchází o lukrativní post v nadnárodní firmě.

Přesto, že rozsáhlý zásah do původní dramatické předlohy změkčil satirickou břitkost hry jako takové, je představení Grönholmovy metody v podání souboru Divadelní spolek Jiří Poděbrady stále ještě vyjádřením silného odporu vůči světu, ve kterém touha po lukrativním zaměstnání vede lidi k odstoupení od morálních hodnot. Tento fakt také výrazně ocenili zástupci publika v debatě se souborem a odbornou porotou po představení.

Na jevišti se po otevření opony objeví neosobní kancelářský prostor s posuvnými dveřmi v zadní stěně. Těmi do místnosti vcházejí jednotlivé postavy a skrze ně se někdy nemohou dostat ven. Připsáním postavy personalistky, která těmito dveřmi vchází a vychází, se poněkud ruší dojem absolutního uzavřeného prostoru, ve

kterém se ocitá čtveřice jednajících postav. Na druhé straně je však nutno uznat, že dopsaná postava vypadá jako robot, a nese sebou jistou záhadnost.

Režijním vedením herců dochází k dalšímu posunu: původní text je napsán pro interpretaci s výrazným groteskním prvkem a nadhledem. V podání poděbradských se však odehrává psychothriller v žánru psychologicko-realistického divadla. To je sice možný posun, klade však na herce velké nároky. Pláče-li na jevišti postava, ve zvoleném žánru to nestačí – plakat má hlediště. Nicméně dosažení takového výsledku herecké práce je nad síly představitelů jednotlivých postav. I když hrají výrazně nadprůměrně. Až na menší nedostatky v mluvním projevu (nes-

Co na to diváci

- Oceňuji jednoduchou scénu. Všechny herecké výkony byly výborně odehrané.
- Hra je o době, které se děším - honba za kariérou, zákulisí výběrových řízení.
- Mimořádně zdařilé divadelní představení, výborné herecké výkony, precizní režie, funkční scénografie. Možná by tomu pomohlo více scénických zvuků.
- Nikdy jsem podobnou hru neviděl. Předvedli jste, jak se vedou výběrová řízení.

rozumitelnost řeči ve vypjatých okamžicích) jsou pravdiví a věrohodní, ale jak již bylo řečeno, přes jejich veškerou snahu není naplněna možnost výpovědi hry ve zvoleném žánru.

Režijně-scénografická koncepce Ladislava Langra je důkladně a důmyslně promyšlená a s velkou divadelní zkušeností i realizovaná. Dramaturgicko-režijní koncepce už je na tom hůře: Škrty v textu motivované snahou o zkrácení představení nejsou podstatně zdůvodněné. Délka představení by neměla být jedním z hlavních důvodů zásahů do textové předlohy. Bohužel škrty v tomto případě poněkud oslabují dojem z jednání jednotlivých postav.

Přes všechny výhrady je však na místě říci, že při představení Grönholmovy metody v podání souboru Divadelního spolku Jiří Poděbrady jsme byli účastníky jednoho z nejvýraznějších a nejpůsobivějších předvedení poctivé divadelní práce na letošním Třeštském divadelním jaru.

Za porotu Ladislav Vrchovský

OKO zaostřuje na:

Dětský divadelní spolek Žirovnice

DDS Žirovnice pracuje při ochotnickém spolku Žirovnice. Divadelní spolek Žirovnice byl založen v roce 1864. Má dlouholetou tradici a s menšími přestávkami nacvičuje každý rok pohádku pro děti. Od roku 2015 uvádí všechna představení v přírodním divadle u zámku. Ve vnitřních prostorách města, jak sám soubor uvádí, nemá totiž nastavené dobré podmínky pro užívání. Soubor má v současné době 14 dětských herců, s nimiž spolupracují dospělí herci. Stabilně se o chod souboru stará pět dospělých. Technicky zabezpečuje soubor vše svépomocí. Rekvizity a kulisy si vyrábí členové sami s pomocí dětí.

OKO představuje hru:

Drak pro princeznu

Dětský divadelní spolek Žirovnice / autor: Božena Fixová
pohádka / 60 minut s přestávkou

Veselá pohádka o smutné princezně, která se chtěla vdávat a neměla ženicha. Královští rodiče shání draka, kterého by někdo zabil a princeznu si tím vysloužil. Do hledání draka se pustí rádcové a pomohou jim potulní muzikanti. Když se z dračího vejce, které získali od ježibaby, vylíhne hodná dračice, musí muzikanti zasáhnout. Na závěr dojde k pomstě ježibaby a draka, ale jako vždy vše dobře dopadne.

OKO zaostřuje na:

Divadelní spolek Lucerna, Vilémovice

Amatérské divadlo ve Vilémovicích má bohatou tradici. První zmínky se datují do první poloviny minulého století. V roce 1959 otevíral spolek místní zámeček divadelní hrou Lucerna, podle které nese divadelní spolek svůj název. V roce 1992 byl však zámek vrácen majitelům a činnost divadla byla ukončena. Začátkem roku 2011 se dala dohromady skupinka lidí, kteří se rozhodli divadelní činnost ve Vilémovicích znovu obnovit. Vznikl tak DS Lucerna a pod vedením režisérky Zdeňky Vaníčkové, který nacvičil pohádku Čáry báby Cotkytle aneb Tři zlaté zuby děda Vševěda. Od té doby sehrál spolek hry jako Strašidlo Canterwillské (2012), Doba kamenná a Nevěsta pro čaroděje (2013) a Rozmarný duch (2014). Od roku 2015 se divadlo stává samostatným spolkem s názvem Divadelní spolek Lucerna Vilémovice. Spolek se účastnil krajské přehlídky Dospělí (pro radost) dětem v Havlíčkově

Brodě se hrou Jak to bylo s Růženkou (2015) a Nevěsta pro čaroděje (2016) či také přehlídek Honzlův Humpolec a Divadelní Příbyslav s komedií Agentura Drahoušek aneb Sňatky všeho druhu (2016) a znovu Divadelní Příbyslavi s hrou Jo, není to jednoduché (2017). Spolek má 10 členů a schází se v období zkoušení, což je od října do února, téměř každý čtvrtek a neděli v místním obecním domě. Díky velké podpoře obce (pod kterou hrál do roku 2015) má podle svých slov úžasné zázemí pro zkoušení divadelních her. Pod záštitou spolku vystupují také místní děti, které v loňském roce úspěšně uvedly pohádku O šípkové Madlence a nyní zkouší pohádku Bětuška a Kleofášek.

OKO představuje hru:

Jo, není to jednoduché

Divadelní spolek Lucerna, Vilémovice / autor: Jean-Claude Islerl
komedie / 130 minut s přestávkou

Eduard je vysokoškolský profesor a rozvedený stárnoucí muž. Jako milenkou má mladou studentku Sáru, kterou původně doučoval matematiku. Jeho bývalá žena Marion mu přichází oznámit, že by ho ráda seznámila se svým novým, mladým milencem. Sára je dcera Marioniny nejlepší kamarádky. A aby to nebylo tak jednoduché, přichází za Eduardem ještě jeho dcera Julie, také mladá studentka a přítelkyně Sáry, s požadavkem, zda by u něj nemohla dočasně bydlet se svým milencem Marcem, o jehož existenci neměl Eduard do té doby ani ponětí a který je navíc ve stejném věku jako on. Co jiného může z takto složité situace vzejít než brilantní francouzská konverzační komedie plná nečekaných situací a situačního humoru.

Na co se můžete těšit zítra?

23. 3. v 9.30 hod. **O šíleně statečném Ivánkovi**
hraje VODVAS (Volyňské divadelní studio)

23. 3. v 19.30 hod. **Ať žijou Hoštice**
hraje VODVAS (Volyňské divadelní studio)

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2018:

Město Třešť

Kraj Vysočina

PODZIMEK
& SYNOVÉ

I C O M
transport a.s.

Amplus
pro Object

VHST
profesionální partnerství

MINISTERSTVO
KULTURY

LEIXA
VÝROBA
AUTOMATICKÝCH
DVEŘÍ
KRUŽÍK

TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.

EUROTECH
Třešť

DORR

FCC
Environment

TISKÁRNA
K&M PRESS

AGSERVIS
ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA

Amarok

Partneři festivalu:

Mediální partneři:

Vysočina
Český rozhlas

JIHlavské listy

Vydalo: Město Třešť v nákladu 150 ks / Redakce OKA: TIC Třešť / Foto: Martin Čáp, archiv souborů
Sazba, grafika: Zdeněk Hajn / Tisk: Tiskárna K&M Press Třešť